

Впрочем Комисията поддържа, че Република Гърция не е приела необходимите мерки с цел да се гарантира спазването на правилата относно зашემетяването на животните при клане или умъртвяване и за да се гарантира провеждането на подходящи инспекции и съответен контрол на кланиците.

Комисията подчертава, че както към момента на изтичане на определения в мотивираното становище срок, така и след тази дата, и въпреки определени усилия от страна на гръцките власти, Република Гърция не е приела необходимите мерки, за да се залечат последствията от бездействието, в което тя бива упрекувана. По-голямата част от отправените на гръцките органи препоръки не са били или са били частично изпълнени. От друга страна, докладите на командированите на място персонал предоставят информация, бъдеща обезпокоения относно осъществяването на посочените по-горе мерки.

⁽¹⁾ ОВ L 340, 11.12.1991 г., стр. 17.

⁽²⁾ ОВ L 3, 5.1.2005 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 340, 31.12.1993 г., стр. 21.

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция) на 12 септември 2007 г. — Société Papillon/Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Дело C-418/07)

(2007/C 283/32)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Ищец: Société Papillon

Ответник: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Преюдициални въпроси

1) Доколкото данъчното предимство, произтичащо от режима на „данъчна консолидация“ дава отражение върху данъчното облагане на дружеството майка на групата, което може да компенсира печалбите и загубите на всички включени в групата дружества и да се ползва от данъчното неутрализиране на вътрешните за тази група операции, невъзможността съгласно режима по член 223 А и следващите от code

général des impôts [Общия данъчен кодекс] в обхвата на данъчно консолидирана група да се включи дъщерно дружество на дъщерно дружество на дружеството майка, когато то се притежава чрез дъщерно дружество, което поради това, че е установено в друга държава-членка на Европейската общност и не осъществява дейност във Франция, не се облага с френския корпоративен данък и следователно не може само по себе си да принадлежи към група, представлява ли ограничение на свободата на установяване поради данъчните последици от избора на дружеството-майка да притежава дъщерно дружество на дъщерно дружество чрез френско дъщерно дружество или вместо това чрез дъщерно дружество, установено в друга държава-членка?

2) При утвърдителен отговор — дали такова ограничение може да бъде оправдано от необходимостта да се запази съгласуваността на режима на „данъчна консолидация“ и по-конкретно на механизмите за данъчно неутрализиране на вътрешните операции в групата, предвид последиците от прилагане на режим, съгласно който установено в друга държава-членка дъщерно дружество се счита за част от група единствено във връзка с условието за непряко притежаване на дъщерно дружество на дъщерно дружество, като обаче задължително продължава да е изключено от прилагане на груповия режим, тъй като не се облага с френския данък, или от всяко друго императивно съображение от обществен интерес?

Иск, предявен на 12 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Швеция

(Дело C-419/07)

(2007/C 283/33)

Език на производството: шведски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: K. Mojszowicz и V. Bottka)

Ответник: Кралство Швеция

Искания на ищеца

— да се приеме за установено, че поради неправилното транспониране на член 2 от Директива 2002/77/ЕО от 16 септември 2002 година относно конкуренцията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и услуги ⁽¹⁾ („Директивата за конкуренцията“), Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си,

— да се осъди Кралство Швеция да заплати разноските.

Правни основания и основни доводи

Издадените от шведското правителство лицензи за цифрово предаване са държавни мерки, които уреждат по-специално ползването на услуги за цифрово предаване и по този начин уреждат, непряко, предоставянето на такива услуги в Кралство Швеция. Посоченото в действащите понастоящем лицензи изискване притежателят на лиценза да се съобрази с раздел 2 от споразумението за сътрудничество предоставя непряко монопол на държавното дружество Voxer относно услугите по контрол на достъпа (включително кодирането), в нарушение на член 2, параграф 1 от Директивата за конкуренцията. Така запазването на задължението за съобразяване с този раздел от споразумението за сътрудничество възпрепятства предприятията, които са заинтересовани да предлагат пълна гама от услуги за цифрово предаване, да се ползват от правата, които са им гарантирани от член 2, параграфи 2 и 3 от директивата. Следователно Комисията отбелязва, че Швеция не е транспонирала правилно Директивата за конкуренцията в своя правен ред що се отнася до предаването на цифрова информация и до услугите за цифрово предаване върху неземна мрежа.

(¹) ОВ L 249, 2002 г., стр. 21.

Иск, предявен на 13 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело С-422/07)

(2007/С 283/34)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: S. Pardo Quintillán и D. Recchia.)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приело разпоредбите, необходими за верифицирането на съответствието с добрата лабораторна практика що се отнася до инспекциите и проверките на изследвания в сектора на индустриалните химични вещества и препарати, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по Директива 2004/10/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно хармонизиране на законите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прилагането на принципите на добра лабораторна практика и верифицирането на тяхното прилагане при изпитвания на химически вещества
- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията не е уведомена за приемането в Испания на мерките, необходими за верифицирането на съответствието с принципите на добрата лабораторна практика от лабораториите, в които се провеждат изпитвания на индустриални химични вещества и препарати. В Испания също така не е бил определен орган, отговорен за верифициране на съответствието с принципите на добрата лабораторна практика в посочените по-горе лаборатории. Във всеки случай името на въпросния орган не е било съобщено на Комисията.

Следва също така да установи, че Кралство Испания все още не е приело разпоредбите, необходими за верифицирането на съответствието с добрата лабораторна практика що се отнася до инспекциите и проверките на изследвания в сектора на индустриалните химични вещества и препарати, както изисква член 3 от Директивата.

(¹) ОВ L 50, стр. 44.

Иск, предявен на 13 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия

(Дело С-424/07)

(2007/С 283/35)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: G. Braun и A. Nijenhuis)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

- да се установи, че с разпоредбите на параграф 3, точка 126 и параграф 9а, наскоро въведени в Закона за далекосъобщенията (Telekommunikationsgesetz) чрез Закона за изменение на разпоредбите в областта на далекосъобщенията (Gesetz zur Änderung telekommunikationsrechtlicher Vorschriften) от 18 февруари 2007 г., Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по членове 6, 7, 15, параграф 3, член 16 и член 8, параграфи 1 и 2 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (¹), по член 8, параграф 4 от Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях (²), както и по член 17, параграф 2 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (³);
- Федерална република Германия да се осъди да понесе съдебните разноски.